

Modre uniforme o svojem delu

Ob koncu leta delajo tudi na Postaji milice Vič-Rudnik nekakšno bilanco svoje aktivnosti. Pri tem pregledu ne gre za tisto uradno statistiko in poročilo, temveč bolj za tehtanje problemov in za problematiko s katero se srečuje vsak delavec Milice. Na viški postaji Milice (tu gre tako za matično postajo kot za oddelek na Rudniku in v Velikih Laščah) so lahko s tem letom zadovoljni saj so omenili vrsto uspehov pri odkrivanju prestopnikov in še več že pri njihovem preprečevanju.

SASO ŠRAJ je zadolžen za varnostni okoliš Rožne doline. Ugotavlja, da so kazniva dejanja v porastu. Tudi prekrškov je več in s prometom so težave vendar doslej vse nekako le uspeva opraviti. Na svojem območju ima tudi študentsko naselje, ki pa ni več tako problematično kot pred leti. »V študentskem naselju se srečujem predvsem s črnimi prenočitvami in prekrški zoper javni red in mir. Ob koncu tedna priredijo včasih študentje zabave, ki trajajo tako v soboto kot v nedeljo pozno v noč in sosedje – tako študentje kot drugi – ki želijo spati, pogosto kličejo k nam. Poseben problem je disco klub, od kjer se pozno vračajo razgrajči in kalijo mir.

Okoliš je dokaj izpostavljen in vabljen za storilce zaradi velikega števila avtomobilov. Vlomov je zato precej in prav v soboto sem odkril tri storilce, ki so vlomili kar v 18 avtomobilov. Bili so fantje iz popravno-vzgojnega doma, ki so od tam pobegnili.

Prometnih nesreč je manj kot jih je bilo pred časom, ko so porasle zaradi spremenjenega prometnega režima. Ljudje so vozili na pamet in nesreča je bila tu.

MARTINC BAJC je stalni dežurni na Postaji Milice Vič-Rudnik. Od njegovega nasmeška in zanesljivost vzbujajočega pogleda je odvisno, da se stranka, ki pride na postajo počuti bolje, da tisti, ki išče zaščito ali prijavlja prestopnik, da je prišel k Milici in ne klasični oblasti. Res

prihajajo včasih ljudje tudi po nepotrebnem. »Ljudje naj bi prijavljali le kar je nujno potrebno, ne pa vsako malenkost, ki bi jo lahko uredili v družini sami. Posebej še velja to za prometne nesreče. Čeprav so že dalj časa v veljavi evropski prometni obrazci o prometni nezgodi, še vedno prihajajo k nam zaradi razbitega smernega kazalca ali pa zvite letve. Poseben problem so naši delovni pogoji. Postaja je v stanovanjskem bloku in razumem stranke, ki nas včasih zjutraj kar srejo gledajo. Sicer so se navadili že vsega, vendar vem, da jih motimo.

Verjamem, da se bodo stranke oddahnile, ko se bomo preselili v novo postajo na Tbilisijsko.

Sašo Šraj

Martinc Bajc

Alojz Dolžan

Miran Omerza

Graditi jo bodo začeli še ta mesec.

V bodoče bomo morali narediti več tudi na območju Kozeljice, kjer so problem neurejene ceste po katerih divjajo mladi z mopedi in poni kolesi in ogrožajo vse po vrsti.

ALOJZ DOLŽAN je prišel na oddelek Rudnik s tacenske kadetnice šele letos poleti in je tako seveda mlad miličnik. Njegova usmeritev pri delu je prometna dejavnost in ob prometni Dolenjski cesti je jasno kaj vse to pomeni. »Dolenjska cesta je resnično značilna po svoji prometni obremenjenosti. Lahko bi jo zelo sprostili in prometni zamašek od Škofljice proti

mestu povsem odpravili, kolikor bi odgovorni upoštevali predloge miličnikov in krajevnih skupnosti ob tej cesti. Oboji že dalj časa predlagamo, da bi uvedli na Dolenjski štiripasovnico in bi sedanje povsem nekoristne in neuporabne površine za rumeno črto uporabili kot vozišče. Tiste črte so povsem brez koristi in sploh ni jasno, zakaj obstajajo. Če bi bilo tudi tam na vsaki strani po eno vozišče, sploh ne bi bilo zastojev. V najhujših prometnih konicah se moramo miličniki sami odločiti in spustimo promet po štirih pasovih tako, da eno kolono usmerimo za rumeno črto. Tedaj uspemo v hipu razrešiti prej povsem nerazrešljivo prometno situacijo.

Nikomur med nami miličniki na postaji ni jasno, zakaj ni cesta v interesu varnosti in hitrejšega prometa štiripasovna.

Poseben problem so prehodi za pešce, ki so slabo osvetljeni ali pa sploh ne. V takšnem pomanjkljivem označevanju je kup nevarnosti. Zato je potrebna še posebna obzornost voznikov in pešcev. Na tem območju so težave tudi z železniškimi prehodi. Res so sedaj glavni zavarovani z avtomatskimi zapornicami, vendar so še prehodi na Barje, ki so nezavarovani.

MIRAN OMERZA je vodja varnostnega okoliša Škofljica. Veliko svojega dela mora posvečati prometu, saj je na Škofljici ena črnih točk. Tu je križišče dveh zelo prometnih magistral: Dolenjske in Kočevske ceste. Tam so še šola in trgovina in pogosti prehodi pešcev. Nastaja novo naselje na obeh straneh in vse to zahteva precej pazljivosti tako pri voznikih kot pešcih. Vodja VVO mora zato veliko delati na preventivi. »Precej dela imam na mojem območju s kaznivimi dejanji. Tu so mi v veliki meri v pomoč vodstva delovnih organizacij in tudi vsi organi družbenopolitičnih organizacij in krajevnih skupnosti. Zatakne pa se to sodelovanje večkrat pri ljudeh. Z njimi bi želeli boljše sodelovanje. Pri ljudeh bi želeli več samoiniciativnosti in več vedenja v smislu družbene samozaščite. Škofljica je zaradi novih naselij v posebnem položaju, saj se ljudje sploh ne poznajo med seboj in to je problem. Če recimo iščem, mi sploh ne vedo povedati, kje je tisti, saj niti sosedov ne poznajo.

V zadnjem času je bilo več primerov tatvin in vlomov. Cilj so avtomobili na parkiriščih.

Drugi cilj vlomilcev so večinoma vikendi, ki jih na tem območju tudi ne manjka. Tako smo imeli na področju Smerjenja 14 vlomov v vikende. Tja lastniki ne pridejo tudi po mesec dni in v tem času se lahko zgodi marsikaj.

MILOVAN DIMITRIČ

Plastika iz domačih logov

V okviru praznovanja ob letošnjem 29. novembru so v Kamniku pod Krimom odprli nov obrat za predelavo armiranega poliestra IMP IKO TOZD Skip. Naložba je veljala 50 milijonov dinarjev.

Obrat le dni že dela. Trenutno so v njem le vodja obrata Tomaž Bricelj in delavci, ki ročno obdelujejo izdelke iz poliestra. Čakajo namreč še na nekaj strojev in naprav iz Litostroja, ki jih bodo dobili po novem letu. Naprave in tudi proizvodni program razvijajo z lastnimi močmi in ob pomoči domačih strokovnjakov.

Okolica obrata še vedno ni urejena. Prav tako so še neurejeni pisarniški prostori, ki jih sicer ni veliko. V proizvodnih prostorih izdelujejo še po starem Skipovem proizvodnem programu: posode za te občine, kot so olje, voda in druge, ki jih potrebujejo v kemični industriji. Tu naj bi tudi izdelovali vse potrebne kadi za rudnik urana na Žirovskem vrhu.

Na novo pa bodo razvijali svoj program v smeri izdelovanja delov za sončne kolektorje ter nekaterih plastičnih izdelkov, ki jih potrebuje avtomobilska in elektro industrija. Za prihodnje leto načrtujejo vrednost proizvodnje v višini 50 do 60 milijonov dinarjev. Večino delavcev v neposredni proizvodnji (bilo naj bi jih od 25 do

30) so že dobili in jih prek delavske univerze tudi usposobili za delo.

Tesno so in še sodelujejo s krajevno skupnostjo. Le ta je že veliko prispevala k hitrejši izgradnji obrata. Prav tako se dogovarjajo o zagotovitvi delovne sile. V obratu naj bi bili namreč zaposleni ljudje iz bližnje okolice, ki se sedaj iz Podpeči vozijo na delo v Ljubljano. Marsikdo se bo tako raje odločil, da ostane doma, kakor pa, da bi se selil v bližino sedanjega delovnega mesta, v Ljubljano.

Kje pa bo obrat dobival surovine? Velik del plastičnih mas namreč še vedno uvažamo. Za obrat v Podpeči bodo nujno potrebne surovine uvažali prek velikih trgovskih organizacij, kot je na primer Chemo. Sicer pa načrtujejo, da bodo velik del surovin dobili doma. Steklana vlakna naj bi tako dobivali iz Gostivarja. Prav tako naj bi poliesterske smole kupovali pri domačih proizvajalcih, kjer so edina ovira visoke cene, 80 do 90 odstotkov surovin naj bi bilo, kot pravi vodja obrata Tomaž Bricelj, domačih.

Sicer pa: domači plastičarji kot so Skip, Elan in Termika so šele na začetku svojega razvoja. Pred njimi je še dolga pot, ki jo bodo morali večinoma graditi na domačih strokovnjakih in lastnih izkušnjah.

Ivo BREČIČ

20 let dela z otroci

V vzgojno varstvenem zavodu v Rožni dolini letos praznujejo 20-letnico neprekinjenega delovanja. Ob tej priložnosti so pripravili ob dnevu republike tudi razstavo, ki je prikazovala ustvarjalnost otroka vseh starostnih skupin. »Starši, ki imajo otroke v vrtcu, pa si radi ogledajo tudi albume s slikami izpred 20 let, ko so tudi sami hodili v rožnodolski vrtec,« pravi Vera Merhar, ki je že od prvega dne ravnateljica v tem vzgojno-varstvenem zavodu.

Začeli so z dvema sobama v privatni hiši

na Žitnikovi 3. Veliko truda v ustanovitev vrtca je vložil takratni predsednik društva prijateljev mladine Ratko Polšak. Vpisanih je bilo 41 otrok od 3 leta do konca osemletke. Po petih letih pa so selili na Skapinovo 2, kjer so še danes.

Iz leta v leto so dobivali nove prostore. Od 1973 leta pa imajo sedanji obseg. Danes imajo 6 igralnic s spremljajočimi prostori in 120 otrok starih od 2 do 7 let. Pogoji niso najboljši. Sanitarije so slabe, kuhinje nimajo. Hrano so včasih vozili iz VVZ Malči Belič, danes pa jo dobivajo iz Vrhovcev.

S sredstvi zbranimi z drugim samoprispevom bodo zgradili novo stavbo na Čadovih travnikih. Upajo, da bodo nov vzgojno-varstveni zavod v Rožni dolini, ki se bo imenoval »27. april«, lahko odprli ob občinskem prazniku aprila 1981.

Trenutno zaposlujejo 14 ljudi. Veliko težav imajo s kadri. Pa vendar je v njihovih varnih rokah prazna že vrsta rodov.

I. Brečič

Okolica Skipovega obrata je še neurejena, medtem pa iz tovarne že prihajajo prvi izdelki.